

Trektocht

Met z'n acht trokken we door het vlakke westvlaamse land.

Pollinkhove was de uitvalsbasis en vandaaruit wandelden we tussen weiden, mais- en stoppelvelden door de streek rond West-Vleteren. Uiteraard hebben we hem gedronken, de wereldvermaarde West-Vleteren. En hij is lekker, echt lekker. Maar om er uren voor aan de telefoon te hangen en er speciaal voor naar ginder te rijden om een bak te bemachtigen...

Na een tocht van 23 km kwamen we terug op de camping. Die had een zwembijver. Een grote betonnen bak met daarin troebel water. Maar het feit dat er

Ontbijt aan het zwembad

kikkers in rondzwommen duidt toch op een zekere kwaliteit van het water zodat enkelen onder ons toch een plons waagden. Ons wassen deden we in de sanitaire ruimte boven de koeienstal.

's Avonds gingen we eten in restaurant De Hooipiete.

Een hooipiete is een afbreekbare brug om het hooi van een drassig land aan de overkant van de rivier, de IJzer in dit geval, te kunnen halen.

's Morgens was er ontbijt aan het zwembad. Jef haalde koffiekoeken op een geleende fiets.

We lieten de tentjes staan zodat die konden opdrogen van de dauw en we vertrokken voor het tweede gedeelte van de tocht.

Onderweg kwamen we de Brouckmolen tegen en omdat het open monumentendag was kregen we er een rondleiding. Interessant. We kwamen er onder andere te weten dat om zo'n molen stil te leggen je moest oppassen dat hij niet in brand vloog. Door de wrijving van de rem op de houten onderdelen gebeurde dat wel eens. Het was ondertussen middag geworden en onze picknick konden we opeten aan de tuintafel van Stefanie, de molenarin, onder het nuttigen van een St.-Bernardus. Wat ook niet slecht is.

Tot dan toe hadden we schitterend weer maar in de loop van de namiddag kwamen meer en meer dreigende wolken opzetten. Onze hoop de tentjes droog te kunnen inpakken werd aan diggelen geslagen.

Eddy heeft hier naar jaarlijkse gewoonte weer gezorgd voor een mooi parcours.

Benieuwd waar we volgend jaar zullen terecht komen.

Foto's vind je op de website.